

Dosarul nr. 2ra-1443/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Potînga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ubicuit Grup”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Perciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ubicuit Grup” cu privire la constatarea faptului rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale cu restituirea dreptului transmis și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ubicuit Grup” și menținută hotărârea din 3 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 29 august 2019, Vitalie Perciun a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ubicuit Grup” cu privire la constatarea faptului rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale cu restituirea dreptului transmis și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 4 mai 2011, la Camera Înregistrării de Stat a fost înregistrată SRL „Central House”, cu capitalul social de 5 400 de lei, în calitate de asociați fiind dânsul cu cota de 4 860 de lei, ceea ce constituie 90 % și Hajiverdiyev Ashrafagha cu cota de 540 de lei, ceea ce constituie 10 % din capitalul social.

A menționat că genurile principale de activitate ale SRL „Central House” erau: construcția de clădiri și (sau) construcții ingineresti, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucțiile, consolidările, restaurările, activitatea de proiectare pentru

toate categoriile de construcții, pentru urbanism, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucții, restaurări, închirierea bunurilor imobiliare proprii ș.a.

La 9 martie 2015, dânsul, în calitate de vânzător a încheiat cu SRL „Ubicuit Grup”, în calitate de cumpărător contractul de vânzare-cumpărare a fracției în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, ce reprezintă echivalentul sumei de 3 780 de lei, dar care până în prezent nu au fost achitați/transferati de către părâtă.

A evidențiat că, deși cumpărătorul nu și-a executat obligația de achitare a prețului contractului, în Registrul de Stat al persoanelor juridice a fost efectuată înregistrarea/înscrisura după SRL „Ubicuit Grup” a dreptului primit în baza contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015, care este menținută până în prezent.

A explicat că scopul și necesitatea încheierii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale a fost de a atrage un alt asociat în vederea efectuării investițiilor proporțional cotei deținute în vederea construirii/reconstruirii în mun. Chișinău a obiectelor noi pentru a fi ulterior transmise de către SRL „Central House” în chirie altor agenți economici.

Iar ulterior, venitul obținut urma a fi restituit fiecărui asociat proporțional cotei sociale deținute și respectiv, investițiilor pe care era obligat să le efectueze, a tuturor cheltuielilor suportate, inclusiv venitul obținut suplimentar.

La fel, a indicat reclamantul că, deși în calitate de vânzător a exercitat cu bună-credință obligațiunile contractuale prin semnarea contractului și confirmarea transmiterii dreptului său de proprietate asupra 70 % din partea socială pe care o deținea în mod legal în cadrul SRL „Central House”, SRL „Ubicuit Grup”, în calitate de cumpărător, cu rea-credință până în prezent nu și-a executat obligațiunea esențială și principală asumată în baza contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale de achitare a prețului convenit și nici nu a efectuat careva investiții la SRL „Central House”.

Astfel, toate investițiile în asigurarea desfășurării activității SRL „Central House” și obținerii tuturor succeselor/veniturilor financiare s-a bazat în exclusivitate doar pe aportul financiar a celor doi 2 asociați: dânsul care a investit suma totală de 6 589 213,12 de lei și asociatul Hajiverdiyev Ashrafagha care a investit suma totală de 2 860 623,20 de lei.

La 12 august 2019, în baza procesului-verbal semnat fără careva obiecții de ambele părți și notificării înmânate contra semnătură reprezentantului părâtei, ultimul a fost înștiințat despre faptul că este în întârzierea executării obligației contractuale privind achitarea prețului și în baza art. 917 Cod civil, i-a fost acordat un termen suplimentar de 7 zile pentru achitarea prețului părții sociale în mărime de 3 780 de lei, iar în caz contrar, dânsul prin notificare în mod expres și direct și-a rezervat dreptul de a rezoluționa contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015 cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea sa de asociat al SRL „Central House”.

Chiar și după expirarea termenului suplimentar acordat prin notificare, din partea părâtei nu au fost întreprinse careva acțiuni, fiind lăsată fără răspuns,

acceptând în mod tacit rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015.

La 21 august 2019, prin intermediul oficiului poștal a expediat în adresa pârâtei declarația de rezoluțiune, aceasta fiind expediată și prin intermediul executorului judecătoresc întru asigurarea comunicării suplimentare, însă fără niciun rezultat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 15, 16, 775, 901, 902, 906, 917, 921, 927, 1108 Cod civil, art. 2, 5, 22, 33/1, 85 alin. (1) lit. a), 166, 167, 174, 175, 182/5 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea rezolvirii/rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale în mărime de 70 % din partea socială a SRL „Central House” din 9 martie 2015, obligarea SRL „Ubicuit Grup” să-i restituie dreptul de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea sa de asociat din cadrul SRL „Central House”, obligarea Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” de a efectua înscrierea/înregistrarea după dânsul a dreptului său de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din capitalul social al SRL „Central House”, ca rezultat al rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 9 martie 2015.

Prin hotărârea din 3 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale în mărime de 70 % din partea socială a SRL „Central House”, autentificat notarial sub nr. 921 din data de 9 martie 2015 la notarul public Evghenii Berghii încheiat între Vitalie Perciun și SRL „Ubicuit Grup”.

A fost obligată SRL „Ubicuit Grup” să restituie lui Vitalie Perciun dreptul de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House” cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea sa de asociat din cadrul SRL „Central House”.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Au fost încasate din contul SRL „Ubicuit Grup” în beneficiul lui Vitalie Perciun cheltuielile de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din taxă de stat în mărime de 300 de lei.

Prin decizia din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Ubicuit Grup” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 august 2021, SRL „Ubicuit Grup” a declarat recurs împotriva deciziei din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel și prima instanță au emis decizii neîntemeiate, incompatibile cu standardele legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, în rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, precum și din cauza neelucidării circumstanțelor pricinii.

Contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel conține o motivare arbitrară.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au aplicat și au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Cu referire la prevederile art. 733 și 735 alin. (1) Cod civil, în vigoare la data semnării contractului, a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat și aplicat altfel dispozițiile legale incidente, or din sensul acestor norme, prin rezoluțiunea contractului se înțelege desființarea retroactivă a contractelor cu executare uno ictu (instantanee) în cazul în care una din părți nu execută obligațiile contractuale.

A menționat că obligația asumată de către cumpărător a fost realizată, conform declarației vânzătorului Vitalie Perciun, expusă în actul notarial (pct. 1 din contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015), până la semnarea contractului, astfel fiind combătute orice alegații ale intimatului privind neexecutarea condițiilor de plată de către SRL „Ubicuit Grup”.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare într-un mod neînțeles au aplicat prevederile art. 575 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, deși în speță au relevanță directă, respectiv, urmează de reținut dispozițiile art. 737 alin. (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, care indică expres că dacă prestația este oferită cu întârziere sau nu corespunde în alt fel prevederilor contractului, creditorul pierde dreptul de rezoluțiune dacă nu notifică cealaltă parte într-un termen rezonabil de la data la care a aflat sau trebuia să afle despre oferta sau executarea necorespunzătoare.

Așadar, Vitalie Perciun, care solicită constatarea/confirmarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 9 martie 2015, în partea înstrăinării a 70 % din cota-parte socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, nu a respectat nici aceste prevederi legale de exercitare a dreptului de rezoluțiune într-un termen rezonabil, înaintând declarația de rezoluțiune numai la data de 21 august 2019, adică peste un termen care nicidecum nu poate fi considerat rezonabil.

Ca consecință, instanța de recurs urmează a constata că intimatul a pierdut dreptul de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. 921 din 9 martie 2015, având în vedere termenul excesiv de mare - 4 ani de depunere a prezentei acțiuni.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept procedural, or contractul litigios a fost autentificat de notarul public Evghenii Berghii, însă acesta nu a fost atras în proces.

Astfel, în situația în care Vitalie Perciun susține că nu a fost executată de către SRL „Ubicuit Grup” obligația de plată, iar în textul contractului înregistrat cu nr. 921, la pct. 1, fiind stipulat expres că „... ce reprezintă echivalentul sumei de 3 780 de lei, care a fost achitată până la semnarea contractului”, atragerea notarului în proces a fost obligatorie.

La fel, nu a fost atrasă în proces nici SRL „Central House”, or obiectul litigiului reprezintă componenta asociațiilor acesteia, care în mod direct, obiectul litigiului, atinge drepturile, interesele și obligațiile acestei persoane juridice.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat circumstanțele cauzei, or constatând incontestabil faptul că temei de rezoluțiune servește notificarea din

12 august 2019, înmănată de Vitalie Perciun contra semnătură administratorului SRL „Ubicuit Grup”, Ana Grosu, această constatare nu a fost elucidată în cumul de probe prezentate la materialele pricinii.

Prin urmare, aceste constatări ale instanțelor de judecată sunt pripite, lipsite de aprecieri incontestabile, or conform presupusei declarații a persoanei indicate drept semnatar al recepționării notificării din 12 august 2019, Ana Grosu, cert se constată că semnătura aplicată nu-i aparține, aceasta fiind contrafăcută (falsificată).

La fel, instanțele ierarhic inferioare au desconsiderat argumentul că pe faptul falsului a fost înregistrată la organul de urmărire penală, plângerea penală a petiționarului Ana Grosu.

Notificarea din 12 august 2019 privind acordarea termenului de 7 zile calendaristice pentru achitarea integrală a prețului, în caz contrar fiind rezervat dreptul de rezoluțiune unilaterală a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015, cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitate de asociat al companiei SRL „Central House”, nu a fost recepționată de către SRL „Ubicuit Grup” și nu poate produce efecte, mai mult ca atât, constatările actului notarial în drept și fapt, confirmă executarea plății de către SRL „Ubicuit Grup” pretinse de intimat.

Toate aceste aspecte instanțele de judecată nu le-au luat în considerație, aplicând eronat, la emiterea actelor judecătorești supuse casării, normele de drept material și procesual.

La 25 octombrie 2021, Vitalie Perciun a depus referință la recursul declarat de SRL „Ubicuit Grup”, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 36 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 august 2021 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, Vitalie Perciun înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Ubicuit Grup”, a solicitat constatarea rezolvirii/rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale în mărime de 70 % din partea socială a SRL „Central House” din 9 martie 2015, obligarea SRL „Ubicuit Grup”

să-i restituie dreptul de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea sa de asociat din cadrul SRL „Central House”, obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a efectua înscrierea/înregistrarea după dânsul a dreptului său de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din capitalul social al SRL „Central House”, ca rezultat al rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 9 martie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a constatat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale în mărime de 70 % din partea socială a SRL „Central House”, autentificat notarial cu nr. 921, din data de 9 martie 2015 la notarul public Evghenii Berghii încheiat între Vitalie Perciun și SRL „Ubicuit Grup”, a obligat SRL „Ubicuit Grup” să restituie lui Vitalie Perciun dreptul de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House” cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea sa de asociat din cadrul SRL „Central House”. În rest a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată. A încasat din contul SRL „Ubicuit Grup” în beneficiul lui Vitalie Perciun cheltuielile de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din taxă de stat în mărime de 300 de lei.

Judecând apelul declarat de SRL „Ubicuit Grup”, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, instanța de recurs constată că, instanțele de judecată ierarhic inferioare, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cummulul de probe administrate la caz, corect au ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii lui Vitalie Perciun.

Astfel, după cum se constată la caz, SRL „Central House” a fost înregistrată la data de 4 mai 2011 în Registrul de stat al persoanelor juridice, ai căror asociați au fost Vitalie Perciun cu cota-parte de 4860 de lei, ce constituie 90 % din capitalul social și Ashrafagha Hajjiverdiyev cu cota-parte de 540 de lei, ce constituie 10 % din capitalul social, fapt confirmat prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 301292 din 2 decembrie 2014 (f. d. 7 vol. I).

Este cert și faptul că la data de 9 martie 2015, între Vitalie Perciun în calitate de vânzător și SRL „Ubicuit Grup”, în persoana administratorului Ana Grosu în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare a părții sociale, autentificat notarial de notarul public Evghenii Berghii cu nr. 921, prin care Vitalie Perciun a vândut, iar cumpărătorul SRL „Ubicuit Grup” a cumpărat o fracțiune în mărime de 70 % din cota parte socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu nr. 1011600016969 la 4 mai 2011, ce reprezintă echivalentul sumei de 3780 de lei (f. d. 6 vol. I).

Conform prevederilor art. 753 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Raportând la caz aceste prevederi legale, instanța de recurs constată că, deși pe de o parte Vitalie Perciun și-a executat obligația asumată prin contractul de vânzare a părții sociale din 9 martie 2015 de transmitere către SRL „Ubicuit Grup” a fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, pe de altă parte SRL „Ubicuit Grup” nu și-a onorat obligația de achitare a plății, în sumă de 3780 de lei.

Astfel, conform art. 901 alin. (1) lit. d) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să recurgă la rezoluțiunea contractului.

Iar potrivit alin. (5) din același articol, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Conform dispozițiilor art. 902 alin. (1) și (3) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, în orice caz de neexecutare a unei obligații, creditorul poate, prin declarație către debitor, să acorde un termen suplimentar pentru executare corespunzătoare. Dacă creditorul primește declarație de la debitor că acesta nu va executa în interiorul termenului acordat sau dacă la expirarea aceluși termen nu s-a efectuat o executare corespunzătoare, creditorul poate recurge la oricare mijloc disponibil.

Totodată, art. 915 Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, stipulează că rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și atunci când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune,

În același timp, dispozițiile art. 916 alin. (1) și (2) lit. a) Codul civil, în vigoare din 1 martie 2019, reglementează că creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială. Neexecutarea obligației contractuale este esențială inclusiv când ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat.

Iar în conformitate cu art. 917 alin. (1) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, creditorul are dreptul la rezoluțiune în caz de neexecutare a obligației contractuale dacă i-a acordat debitorului, prin notificare, un termen suplimentar rezonabil pentru executare, iar debitorul nu a executat în acest termen.

Coroborând prevederile enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs reține că la data de 12 august 2019, Vitalie Perciun a prezentat administratorului SRL „Ubicuit Grup”, Ana Grosu notificarea, prin care în temeiul art. 917 Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, a acordat SRL „Ubicuit Grup” un termen rezonabil de 7 zile calendaristice care urmează a fi calculat din data recepționării prezentei notificări, pentru executarea cu bună credință a obligației contractuale de achitare integrală a prețului de 3 780 de lei, iar în caz contrar și-a

rezervat dreptul de a rezoluționa printr-o declarație unilaterală contractul de vânzare a părții sociale din 9 martie 2015 cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea de asociat al companiei SRL „Central House” (f. d. 12 vol. I).

Este cert și faptul că prin semnarea procesului-verbal de notificare din 12 august 2019, între Vitalie Perciun și administratorul SRL „Ubicuit Grup”, Ana Grosu, părțile contractante au recunoscut că suma de 3 780 de lei, ce reprezintă echivalentul a 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, nu a fost achitată lui Vitalie Perciun (f. d. 11 vol. I).

La acest capitol, instanța de recurs menționează prevederile art. 177 alin. (1) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, potrivit cărora persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator. Persoana juridică poate avea unul sau mai mulți administratori.

Conform art. 71 alin. (1) lit. b) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, administratorul este în drept să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată.

Iar dispozițiile art. 362 alin. (1) și (2) Codul civil, în vigoare din 1 martie 2019, reglementează că un act juridic poate fi încheiat personal sau prin reprezentant. Împuternicirile reprezentantului rezultă din lege, din act juridic sau din împrejurările în care acționează. Actul juridic încheiat de o persoană (reprezentant) în numele unei alte persoane (reprezentat) în limitele împuternicirilor dă naștere, modifică sau stinge drepturile și obligațiile civile ale reprezentatului.

În corespundere cu dispozițiile legale enunțate, instanța de recurs atestă că la data semnării procesului-verbal de notificare și recepționării notificării din 12 august 2019, funcția de administrator al SRL „Ubicuit Grup” era deținută de către Ana Grosu, ceea ce rezultă expres din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 13502 din 23 august 2019 (f. d. 10 vol. I).

Ca urmare, în speță, este incontestabil că actele semnate de către SRL „Ubicuit Grup”, în persoana administratorului Ana Grosu la data de 12 august 2019 sunt valabile și opozabile persoanei juridice reprezentate.

Așadar, constatările date resping argumentul SRL „Ubicuit Grup” precum că procesul-verbal de notificare din 12 august 2019, semnat de administratorul SRL „Ubicuit Grup”, Ana Grosu și notificarea din 12 august 2019, recepționată de aceeași persoană contra semnătură, ar fi lipsite de efecte juridice.

În acest context se va nota că SRL „Ubicuit Grup” în persoana administratorului Ana Grosu a recunoscut neachitarea prețului contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale în sumă de 3 780 de lei, către Vitalie Perciun, astfel că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au respins argumentele SRL „Ubicuit Grup”, precum că ultima ar fi executat integral obligațiile contractuale de achitare a prețului în sumă de 3 780 de lei direct vânzătorului Vitalie Perciun, până la semnarea contractului, fapt menționat direct în contractul de vânzare a părții sociale din 9 martie 2015.

Or, la acest segment, incidente speței au prevederile art. 2 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, potrivit cărora prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor juridice și fizice care desfășoară activitate de

întreprinzător, organizațiilor necomerciale, inclusiv instituțiilor publice, notarilor, avocaților, mediatorilor, administratorilor autorizați și birourilor înființate de aceștia, executorilor judecătorești, precum și reprezentanțelor și filialelor întreprinderilor (organizațiilor) nerezidente, înregistrate în Republica Moldova (denumite în cele ce urmează entități), indiferent de domeniul de activitate, tipul de proprietate și forma juridică de organizare, iar conform art. 7 alin. (2) din aceeași lege, entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art.11 alin. (2) lit. a).

Totodată, reieșind din dispozițiile art. 17 alin. (9) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, contabilitatea cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli, potrivit naturii sau destinației acestora.

Conform art. 19 alin. (1) și (2) din aceeași lege, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

Astfel fiind, prin prisma acestor prevederi legale, instanța de recurs constată că SRL „Ubicuit Grup” nu a prezentat documentele primare, prevăzute de legislația în vigoare, obligatorii a fi întocmite în timpul efectuării operațiunilor contabile și care sunt mijloace de probațiune necesare pentru confirmarea achitării de către SRL „Ubicuit Grup” lui Vitalie Perciun a sumei de 3 780 de lei.

Corelând aceste particularități la circumstanțele speței, instanța de recurs constată indubitabil că SRL „Ubicuit Grup” a admis o neexecutare esențială a obligațiilor contractuale și anume nu a achitat lui Vitalie Perciun prețul fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, ce reprezintă echivalentul sumei de 3 780 de lei.

În consecutivitatea celor descrise supra, instanța de recurs nu poate reține nici alegațiile SRL „Ubicuit Grup” din cererea de recurs, precum că semnătura aplicată pe notificarea din 12 august 2019, din numele administratorul SRL „Ubicuit Grup”, Ana Grosu nu i-ar aparține ultimei.

Și asta deoarece, reieșind din obligația probațiunii în judecată, se constată că acesta este un raționament declarativ, în acest sens nefiind prezentate probe justificative.

Sub un alt aspect, instanța de recurs relevă prevederile art. 22 alin. (3) și (4) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, potrivit cărora notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) când este predată destinatarului; b) când este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică; c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau d) când este pusă în orice alt fel la dispoziția destinatarului într-un loc și într-un mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întârziere.

În condițiile dispoziției legale citate, este de menționat că Vitalie Perciun și la data de 21 august 2019, a expediat la sediul SRL „Ubicuit Grup” din str. XXXXX mun. XXXXX, declarația de rezoluțiune, prin care a informat persoanele responsabile a SRL „Ubicuit Grup” despre faptul că la 12 august 2019, administratorul SRL „Ubicuit Grup”, Ana Grosu, a fost notificată contra semnătură, în temeiul art. 917 Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, despre necesitatea executării în termen de 7 zile calendaristice din data înmânării notificării a obligației de achitare integrală a prețului contractului în mărime de 3780 de lei pentru cumpărarea 70 % din partea socială a SRL „Central House”, în baza contractului de vânzare a părții sociale din 9 martie 2015, care însă a fost lăsată fără executare, astfel că în temeiul art. 915, 916, 921, 927 Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, contractul de vânzare-cumpărare din 9 martie 2015, se consideră desființat total prin rezoluțiune.

Și tot, prin declarația de rezoluțiune din 21 august 2019, SRL „Ubicuit Grup” a fost obligată de către Vitalie Perciun, în termen de 5 zile calendaristice de la primirea declarației de rezoluțiune să transmită/restituie pe deplin lui Vitalie Perciun, toate drepturile obținute în baza contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015 rezolvit, cu efectuarea înscrierilor ce se impun, în caz contrar invocând că această obligație va fi realizată în condițiile legii (f. d. 133 vol. I).

Aici este de notat că corespondența expediată SRL „Ubicuit Grup” de către Vitalie Perciun la data de 21 august 2019, a fost returnată de către oficiul poștal, cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 135 vol. I).

Pe cale de consecință, la data de 28 august 2019, Vitalie Perciun a solicitat executorului judecătoresc George Boțan comunicarea către SRL „Ubicuit Grup” cu sediul din str. XXXXX mun. XXXXX a declarației de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015.

Astfel, întru executarea cererii lui Vitalie Perciun, executorul judecătoresc stagiar Malcic Radu, deplasându-se la sediul SRL „Ubicuit Grup” din str. XXXXX mun. XXXXX, a stabilit că în încăperea aflată pe adresa dată nu se află SRL „Ubicuit Grup”, iar la interogarea persoanelor aflate în încăpere, acestea nu au comunicat că nu cunosc despre întreprinderea SRL „Ubicuit Grup” și nici dacă SRL „Ubicuit Grup” a avut vreodată sediul pe această adresă, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal de comunicare a actelor din 28 august 2019 întocmit de către executorul judecătoresc Goerge Boțan și executorul judecătoresc stagiar Radu Malcic (f. d. 102 vol. I verso).

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au concluzionat că declarația de rezoluțiune din 21 august 2019 a contractului de vânzare a părții sociale din 9 martie 2015, înaintată de Vitalie Perciun către SRL „Ubicuit Grup” își produce efectele, deoarece se consideră că a ajuns la destinatar, fiind pusă la dispoziția acestuia la sediul persoanei juridice SRL „Ubicuit Grup” înregistrat la Agenția Servicii Publice, care potrivit extraselor din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.13502 din 23 august 2019 și nr. 421101 din 28 august 2019, se află în mun. XXXXX str. XXXXX.

Fiind cert că la data expedierii declarației de rezoluțiune din 21 august 2021, o altă adresă a sediului SRL „Ubicuit Grup”, decât str. XXXXX mun. XXXXX, nu figura în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Pe când, reieșind din prevederile art. 10 alin. (2) și (3) din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220 din 19 octombrie 2007, în cazul schimbării sediului, persoana juridică este obligată, în termen de 30 de zile, să solicite organului înregistrării de stat efectuarea înscrierii respective în Registrul de stat și înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire.

Sediul se consideră schimbat și este opozabil terțelor persoane din momentul înregistrării acestui fapt în Registrul de stat.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs găsește lipsite de suport invocările SRL „Ubicuit Grup” din cererea de recurs, precum că notificarea lui Vitalie Perciun cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015 nu a fost recepționată de către SRL „Ubicuit Grup”.

La acest segment, instanța de recurs consideră lipsite de suport și alegațiile SRL „Ubicuit Grup” din cererea de recurs, precum că Vitalie Perciun a înaintat declarația de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015, numai la data de 21 august 2019, peste un termen care nu poate fi considerat rezonabil.

Or, dreptul lui Vitalie Perciun de a solicita rezoluțiunea a apărut la expirarea celor 7 zile acordate suplimentar, prin notificarea din 12 august 2019, SRL „Ubicuit Grup” pentru achitarea prețului contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015, și anume la 19 august 2019.

Iar odată cu semnarea procesului-verbal de notificare și recepționării notificării din 12 august 2019 de către reprezentantul SRL „Ubicuit Grup” nu a fost invocat termenul rezonabil de notificare, aceste acte fiind semnate fără careva mențiuni.

Ca urmare, având în vedere că temeiul de rezoluțiune a apărut la data de 19 august 2019, iar declarația de rezoluțiune din 21 august 2019 a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015 se consideră notificată și produce efecte din data când a fost pusă la dispoziția SRL „Ubicuit Grup” la adresa poștală a sediului destinatarului, este cert că creditorul Vitalie Perciun a notificat declarația de rezoluțiune într-o perioadă rezonabilă de la apariția dreptului de rezoluțiune, nefiind decăzut din acest drept.

Pe de altă parte, instanța de recurs consideră important de menționat la caz că SRL „Ubicuit Grup” nu a prezentat probe justificative care ar confirma că în perioada 2015 – 2019 și-ar fi desfășurat activitatea cu partea socială din SRL „Central House” vândută de către Vitalie Perciun prin contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din 9 martie 2015.

Dimpotrivă, intimatul Vitalie Perciun susține că toate investițiile în asigurarea desfășurării activității SRL „Central House” și obținerii tuturor succeselor/veniturilor financiare s-a bazat în exclusivitate doar pe aportul financiar a celor doi 2 asociați: dânsul care a investit suma totală de 6 589 213,12 de lei și

asociatul Hajiverdiyev Ashrafagha care a investit suma totală de 2 860 623,20 de lei, aceste afirmații nefiind contestate și combătute de către SRL „Ubicuit Grup”.

Distinct de cele menționate, se reliefează corectitudinea concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la admiterea cerinței lui Vitalie Perciun cu privire la constatarea rezoluției contractului de vânzare a părții sociale în mărime de 70 % din capitalul social al SRL „Central House”, încheiat între Vitalie Perciun și SRL „Ubicuit Grup” la data de 9 martie 2015 și autentificat notarial cu nr. 921, de către notarul public Evghenii Berghii.

Într-o altă conjunctură, instanța de recurs remarcă prevederile art. 926 alin.(1) și (3) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, potrivit cărora prin efectul rezoluției o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluției sau al tranșei contractului supusă rezoluției este obligată să i-o restituie. În cazul în care ambelor părți contractante le revin obligații de restituire, obligațiile sînt corelative. În măsura în care prestația (nefiind pecuniară) este transferabilă, ea trebuie restituită prin transfer.

În conformitate cu art. 927 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare din 1 martie 2019, dreptul real, dreptul de creanță și dreptul asupra obiectului de proprietate intelectuală transmise în temeiul contractului nu se restituie deplin drept prin efectul rezoluției acestuia. Restituirea are loc prin transmiterea dreptului de către partea contractantă obligată în folosul celeilalte părți contractante în condițiile art.510. Cu toate acestea, dacă, conform condițiilor contractului, dreptul de proprietate asupra bunului mobil a trecut la partea contractantă dobînditoare înainte de a primi bunul în posesie, iar bunul mobil încă se află în posesia părții contractante transmițătoare care are dreptul de a suspenda predarea bunului conform art.914, atunci rezoluțiunea contractului, pe durata exercitării dreptului de suspendare a executării, desființează în mod retroactiv dreptul părții contractante dobînditoare.

În cazul în care partea contractantă căreia i s-a transmis un drept prin înregistrare într-un registru de publicitate nu execută obligația de a restitui dreptul, cealaltă parte contractantă poate cere instanței de judecată, pe calea acțiunii în efectuarea înregistrării, să pronunțe o hotărâre care să țină loc de consimțământ al părții contractante care refuză restituirea.

În concordanță cu dispozițiile legale citate, avînd în vedere că dreptul de proprietate al SRL „Ubicuit Grup”, asupra fracțiunii în mărime de 70 % din capitalul social al SRL „Central House” a fost înregistrat în Registrul de stat al persoanelor juridice, instanța de recurs consideră temeinică și soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la admiterea cerinței lui Vitalie Perciun cu privire la obligarea SRL „Ubicuit Grup” să restituie lui Vitalie Perciun, dreptul de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din partea socială în mărime de 90 % din capitalul social al SRL „Central House”, cu excluderea SRL „Ubicuit Grup” din calitatea sa de asociat din cadrul SRL „Central House” (f. d. 8 vol. I).

Sub un alt aspect, instanța de recurs remarcă prevederile art. 30 alin. (1), (2) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, care reglementează că partea socială se consideră de drept a dobînditorului, în condițiile prezentei legi, de la data operării în Registrul de stat al persoanelor juridice a

modificării privind înstrăinarea/dobândirea părții sociale, fără a fi necesară modificarea în acest sens a actului de constituire al societății.

În cazurile prevăzute la alin. (1), modificarea privind înstrăinarea/dobândirea părții sociale va fi operată în Registrul de stat al persoanelor juridice la prezentarea actului juridic de înstrăinare/dobândire autentificat notarial, a hotărârii judecătorești sau certificatului de moștenitor.

Astfel, prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs găsește justificată și soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerinței lui Vitalie Perciun privind obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a efectua înscrierea/înregistrarea dreptului său de proprietate asupra fracțiunii în mărime de 70 % din capitalul social al SRL „Central House”, ca rezultat al rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 9 martie 2015.

Și asta deoarece, în baza dispozițiilor legale citate, însuși hotărârea instanței de judecată constituite temei pentru operarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Pe de altă parte, instanța de recurs va respinge ca abuzive și invocate cu rea-credință și argumentele SRL „Ubicuit Grup” din cererea de recurs cu privire la faptul că în proces nu au fost atrași notarul public Evghenii Berghii și SRL „Central House”.

Or, pe lângă faptul că recurenta nu a invocat calitatea procesuală a acestora pentru atragerea lor în proces, cât și motivele ce ar duce la încălcarea drepturilor notarului public Evghenii Berghii și a SRL „Central House” neatrași în proces, SRL „Ubicuit Grup” nu a fost lipsită de dreptul de a depune o astfel de solicitare la etapa examinării cauzei în fond.

Distinct de cele menționate mai sus, având în susținere jurisprudența CtEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Cu referire la dispozițiile enunțate, instanța de recurs atestă că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au încasat din contul SRL „Ubicuit Grup” în beneficiul lui Vitalie Perciun, cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, proporțional părții admise din acțiune, în sumă de 300 de lei, confirmate prin ordinul de încasare a numerarului din 29 august 2019, ordinul de încasare a numerarului din 12 septembrie 2019 și prin ordinul de încasare a numerarului din 9 septembrie 2019 (f. d. 1¹, 1², 17, vol. I).

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate, iar temeiurile invocate de către recurentă sunt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ubicuit Grup”.

Se menține decizia din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 3 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Perciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ubicuit Grup” cu privire la constatarea faptului rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale cu restituirea dreptului transmis și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu